

Kelton kirkko 23.10.2025

Kuva: Viktor Vorontsov

Onni täällä vaihtelee

Ville Melasen lähettikirje 6/2025 08.12.2025

Voihan Moskova!

Edellisessä lähettikirjeessäni kerroin kommelluksista housujeni kanssa. Tälläkin matkalla oli omat kommelluksensa, jos niitä niin halua kutsua. Ostin lokakuussa alennuskampanjan aikana valmiiksi marraskuun matkaa varten edestakaisen lentolipun Pietarista Novosibirskiin. Asian huono puoli oli se, että näihin lentoihin sisältyi vaihto Moskovassa. Odottelin lauantaina 15.11. lentoa Pietarissa Moskovan suuntaan. Lennon piti lähteä klo 13, mutta lähtöä viivytettiin pari kertaa. Lopulta lähdimme lentoon klo 14 jälkeen. Saavuttuamme Moskovaan odotimme todella kauan bussin tuloa. Isolla lentokentällä osa lentokoneista jää kauas terminaalista ja matkustajien kuljettaminen linja-autolla on välttämätöntä, mutta siihen menee toisinaan kauan aikaa.

Saavuimme lopulta terminaaliin klo 16 jälkeen, kun jatkolehtoni oli jo ehtinyt lähteä. Niinpä menin selvittämään tilannetta. Asian hoitamisen aikana minulle selvisi, että lentoni oli siirretty sunnuntaille 16.11. klo 12.20:een. Hetken aikaa mietin, että mitäs päivää elämme, kunnes tajusin, että kävipähän huonosti. Minun olisi pitänyt saapua Novosibirskiin sunnuntain puolella klo 00.15 ja toimittaa aamupäivällä messu, mutta nyt se ei millään onnistu. Ihmettelin tällaista siirtoa, koska onhan Moskovasta ainakin pari iltalentoa Novosibirskiin. Ei kuitenkaan auttanut itku markkinoilla, vaan lähdin minulle järjestettyyn lentokenttähotelliin. Minulle tarjottiin majapaikassa sekä päivällinen että aamiainen. Matka jatkui kohti Siperiaa sunnuntaina. Saavuin Novosibirskiin klo 20.20 ja kirkolle klo 21 jälkeen. Myöhästyin siis vain 19 tuntia. Onneksi kirkkokansa ei jäänyt ilman messua, sillä vierailulla ollut Inkerin kirkon diakoni toimitti jumalanpalveluksen puolestani. Ensimmäistä kertaa kävi näin, etten ehtinyt messua toimittamaan. Totesin kirkolle tultuani, että jos myöhästyy, niin täytyy sitten myöhästyä ihan kunnolla.

Piispanneuvosto ”Tuutarissa”

Osallistun vuoden aikana moneen kokoukseen. Moniin kokouksiin osallistun etäyhteyksin, osa on läsnäolokokouksia ja osa kokouksia, joissa toisinaan olen läsnä paikan päällä ja toisinaan etäyhteyden kautta. Vuoden mittaan kokouksia kertyy arvioni mukaan sellainen 150-200. Kokoukset ovat hyvin erimittaisia. Jotkut kokoukset kestävät alle tunnin ja jotkut kokoukset monta tuntia. Piispanneuvoston kokouksia on vuodessa kuusi kertaa, joskin joskus saattaa olla ylimääräisiä kokouksia. Nykyään en pääse kovin usein paikan päälle. Se ei ole hyvä asia, mutta etäyhteys on parempi kuin ei mitään. Tällä kertaa tarkoitukseni oli osallistua piispanneuvostoon paikan päällä. Olin tätä ajatellen ostanut tuon yllä mainitun lentolipun. Mutta kuinkas sattuikaan! Tällä kertaa ilmoitettiin, että kokous pidetäänkin kaikkien kesken etäyhteyksin. Niinpä olin tuossa kokouksessa Tuutarin kirkolla ja muut kuka missäkin. Siinä tulin miettineeksi, että pitäpä tulla Pietarissa käymään, kun vielä on käytävä Krasnojarskissakin. Ostamani edulliset lentoliput mahdollistivat kuitenkin tuomaan kolmisenkymmentä kiloa hartauskirjaani Pietariin. Novosibirskissa kirjaa ei enää kovin paljon olekaan jäljellä eli kirja on saanut levitä eri puolille Venäjää. Minulla oli myös tärkeiden asioiden hoitoa kirkon keskustoimistolla, joten käynti Pietarissa ei ollut turha. Tietyt matkat Siperian sisällä ja Siperiasta muualle on nykyään monesti halvempia lentäen kuin rautateitse. Toiset sanovat, että aika on rahaa. Siinä mielessä junalla matkustaminen on paljon kalliimpaa kuin lentäminen.

Käynti Krasnojarskissa

Odottaessani lentoa Krasnojarskiin mietin, että mitähän tällä kertaa tapahtuu. Aika kävin hieman pitkäksi, kun en muistanut ottaa matkalaukusta luvun alle ottamaani Bo Giertzin Kalliopohja-kirjaa ennen lähtöselvitystä ja matkalaukku lähti kirjan kera ruumaan ja minulle ei jäänyt luettavaa. Ristikkehden tehtävät olin tehnyt täyteen jo alkumatkasta. Kannattaa muuten lukea tuo kirja! Olen lukenut sen aikaisemminkin, mutta paljon olin unohtanut. Se on erittäin hyvä kirja niin seurakuntalaiselle kuin papillekin. Aikani odotettuani ja siirrettyäni istumaan toiseen paikkaan huomasin pitkäaikaisen tutun odottamassa lentoa ja vieläpä samaa lentoa kanssani. Hän on Terve-nimisen krasnojarskilaisen klinikkaketjun pääjohtaja. Oli mukava tavata pitkästä aikaa.

Ennen lentoa eräs nuori mies tuli luokseni ja sanoi: ”Kunnia Jeesuskselle Kristuskselle!” Vastasin tähän ylistykseen: ”Aamen. Aamen.” Hän kysyi minulta, olenko katolilainen, johon totesin olevani luterilainen. Hän halusi siunauksen ennen lentoa ja lahjoitti minulle rukousnauhan, jota roomalais-katolilaiset käyttävät mm. Mariaa rukoillessaan. Otin lahjan vastaan sanoen, että luterilaisina me arvostamme Mariaa, muttemme osoita hänelle rukouksia. Myös tämä nuori mies oli matkalla Krasnojarskiin. Vastaanotettuani Krasnojarskin lentokentällä matkalaukkuni annoin tuolle nuorelle miehelle lahjaksi hartauskirjani. Tunsin puolalaisen papin, joka toimi kirkkoherrana seurakunnassa, jonka jäsen nuori mies on. Puolalainen pappi on palannut takaisin kotimaahansa. Oli taas mielenkiintoisia kohtaamisia. Mainittakoon vielä, että klinikoiden pääjohtaja tilasi minulle taksin omaan laskuunsa ja armenialaistaustaisen taksikuskin kanssa oli hyvä keskustelu matkalla kaupungin keskustaan.

Toimitin Krasnojarskissa kaksi messua ja ilmoitin kirkkoherran pyynnöstä, että hän on hakenut eron kirkkoherran virasta. Hän ymmärsi itse, ettei viranhoidosta tule mitään hänen vähäisen läsnäolonsa vuoksi. Kirkkohallitus hyväksyi eronpyynnön ja virkaa voi nyt hakea. Valitettavasti nykyisen kirkkoherran aikana seurakuntatyö ei ole edennyt eteenpäin. Olen kuitenkin tavallaan jäävi arvioimaan tätä asiaa, koska olen itse edellinen kirkkoherra. En kuitenkaan näe uusia ihmisiä seurakunnassa, mikä kertoo jotakin. Tällä kertaa ei tullut Krasnojarskissa ongelmia vetoketjun kanssa. Pakkastakin oli parhaimmillaan vain -9 astetta, vaikka yhtenä iltana kylmä tuuli teki ilmasta kylmän tuntuisen.

Kirkolliskokouksen jälkimaininkeja

Kirjeen yläkulmassa oleva kuva on lokakuisesta kirkolliskokouksesta. Raportoin siinä rovastikunnan työstä ja kerroin tulevaisuuden suunnitelmista. Päätös nimen vaihtamisesta ei ole synnyttänyt mitään suurta kuohuntaa, mutta kokouksia on kyllä ollut sitäkin enemmän. En ole pystynyt kaikkiin kokouksiin

edes osallistumaan, koska niitä tulee joskus hyvin nopealla aikataululla. Olen toisinaan tien päällä tai olen sopinut muuta menoa. Tässä venäläinen ja suomalainen kulttuuri eivät aina ihan kohtaa.

Miten Venäjällä voidaan?

Minulta kysytään usein Suomessa, miten sotatilanne vaikuttaa venäläisten arkeen. Vakiovastaukseni on, että inflaatio nousee. Nykyään yhä useampi joutuu tarkemmin miettimään, mitä jätetään hankkimatta. Venäjällä on syntynyt myös paikka paikoin ongelmia vangeista, jotka ovat sodittuaan palanneet rintamalta takaisin kotimaahan armahdettuina ja palkittuina. Monella heistä on sopeutumisvaikeuksia normaaliin elämään, mikä tarkoittaa rikollisuuden ja turvattomuuden lisääntymistä yhteiskunnassa. Yksi yhä lisääntyvä ongelma on internet-yhteyksiä koskevat rajoitukset. Olin onnellisesti unohtanut, että edellisellä matkallani minulla oli ollut vaikeuksia päästä sähköpostiini. Työsähköpostiini en ole päässyt Venäjällä moneen kuukauteen, mutta nyt on ollut ongelmia myös yksityisen sähköpostin kanssa. Tuutarissa pääsin sähköpostiin ihan normaalisti kuin myös Pietarissa ja Moskovassa, mutta Siperiassa en sitten ollenkaan. Sama ongelma oli niin Novosibirskissa kuin Krasnojarskissa. Minun on vaikea ymmärtää tässä asiassa ajatuksen juoksua. Siperia on kaukana rintamalta, mutta siellä on suuremmat ongelmat sähköpostin kanssa. Novosibirskissa pääsin sentään joillekin suomalaisille internet-sivuille, mutta Krasnojarskissa en päässyt käytännössä millekään sivulle. Venäjällä odotetaan rauhan tuloa niin kuin monessa muussakin maassa. Rukous rauhan puolesta on tärkeä rukous. Muistakaamme rukoilla.

Sana

”Riemuiten ylistäkää, te pakanakansat, hänen kansaansa.” (5. Moos. 32:43)

Martti Lutherin mukaan kyseisen raamatunkohdan voi kääntää myös: ”Riemuitkaa, te pakanat, hänen kansaan, nimittäin hänen kansansa kanssa.” Luther toteaa: ”Merkitköön nyt sitä tai tätä, selvää on, että kukaan ei ylistele Jumalan kansaa eikä iloitse sen kanssa, ellei ole sen aarteista osallinen ja ellei hänellä ole samaa Jumalaa; kyllä se jolla häntä ei ole, on Jumalan kansan vihollinen, kiroaa ja vainooa sitä.” Toisin kuin monesti ajatellaan, Vanhassa testamentissa on paljon kohtia, jotka puhuvat pakanakansoista tässä merkityksessä. Vaikka kaikille kansoille ei annettu suoraan lupaus Vapahtajasta ja he eivät ole syntyperänsä mukaan juutalaisia, heille kuuluu Jumalan sanan lupauksen kautta sama Vapahtaja ja sama pelastus kuin juutalaisille.

Tosin juutalaisetkin olivat Jumalan liiton kansaa ympärileikkauksen kautta. Ympärileikkaus merkitsi vanhan liiton aikana liiton merkkiä Jumalan kanssa. Vaikka naisia ei ympärileikattu he kuuluivat myös Jumalan liittoon miehen kautta. Tänä aikana tällaista ajatusta ei ehkä koeta sovinnaiseksi, mutta jos ymmärrämme asian syvällisesti, kuuluvat miehetkin liittoon Jumalan kanssa oikean ja todellisen veriylijän eli Kristuksen kautta. Hän on ainoa välimies Jumalan ja ihmisten välillä. Kristus yhdisti niin vanhan liiton ihmiset liittoon Jumalan kanssa kuin nyt meidät uuden liiton ajan ihmiset.

Jumalan sana kutsuu meitä kiitokseen ja ylistykseen pelastuksesta, jonka Jumala on valmistanut kaikille kansoille Kristuksen voitollisen ristinkuoleman kautta. Kaikki kansat saavat kiittää ja ylistää Jumalaa. Kaikki kansat saavat kääntyä Jumalan puoleen, tulla kastetuiksi ja uskoviksi. Juuri tällaista kiitosta ja ylistystä pelastuksen ilosta Jumala haluaa meiltä lapsiltaan kuulla. Kuluneena vuonna olen saanut havaita tätä iloa erityisesti UlanUdessa, jossa todella ollaan pakanallisella maaperällä. Siellä minut on otettu hyvin sydämellisesti vastaan ja seuraava vierailua jo suunnitellaan. Saamme pian käydä joulunviettoon. Saamme Marian, Joosefin, paimenten, tietäjien ja monen muun kanssa hämmästellä Jumalan ihmeellisiä tekoja. Saamme ottaa vastaan todellisen valon pimeytemme keskelle ja hiljentyä pyhien asioiden äärelle. Joulun ihmeellisistä asioista nousee taivaan enkelten ilo ja ylistys: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!”

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

Varjelusta ja johdatusta matkoille

Hartauskirjan jakelu eri puolille Venäjää!

Rauhaa maailman kansoille!

Joulunvietto ja tilaisuudet Siperian rovastikunnassa

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sleyn lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Lea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa RA/2021/1127